

Ikt. sz.: FFB/112-1/2013.

FFB-41/2013. sz. ülés
(FFB-151/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2013. december 10-én, kedden, 10 óra 06 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénynek a helyi hulladékkezelő közszolgáltatók megmentéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13124. szám) (Szilágyi László (független) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)</i>	5
<i>Szilágyi László (független) előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Dr. Makai Martina (VM) állásfoglalása</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Szilágyi László (független) előterjesztői viszonzválasza</i>	8
<i>Dr. Makai Martina (VM) viszonzválasza</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	11
<i>Tájékoztató a hazai hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer működéséről és problémáiról Tájékoztatót ad: Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség képviselője, Észak-dunántúli KTVF képviselője, Tatai Környezetvédelmi Zrt. képviselője</i>	12
<i>Dr. Makai Martina (VM) szóbeli tájékoztatója</i>	12
<i>Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) prezentációja</i>	14
<i>Dr. Buday Zsolt igazgató (Észak-dunántúli KTVF) tájékoztatója</i>	18
<i>Farkas Béla igazgató (Tatai Környezetvédelmi Zrt.) prezentációja</i>	20
<i>Kérdések, vélemények</i>	22
<i>Dr. Buday Zsolt igazgató (Észak-dunántúli KTVF) viszonzválasza</i>	24
<i>Farkas Béla igazgató (TKV Zrt.) viszonzválasza</i>	25
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

1. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénynek a helyi hulladékkezelő közszolgáltatók megmentéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13124. szám)
(Szilágyi László (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)
2. Tájékoztató a hazai hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer működéséről és problémáiról
Tájékoztatót ad:
Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője
Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség képviselője
Észak-dunántúli KTVF képviselője
Tatai Környezetvédelmi Zrt. képviselője
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Szili Katalin** (független), a bizottság elnöke
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Bácskai János (Fidesz)
Bányai Gábor (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz)
Cseresnyés Péter (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Bányai Gábor (Fidesz) dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)
Bartos Mónika (Fidesz) Bencsik Jánosnak (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) Kapus Krisztiánnak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) Sebestyén Lászlónak (Fidesz)
Kővári János (Fidesz) Cseresnyés Péternek (Fidesz)
Vincze László (Fidesz) dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szilágyi László (független) országgyűlési képviselő, előterjesztő
Dr. Makai Martina főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Vámosi Oszkár ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség)
Dr. Buday Zsolt igazgató (Észak-dunántúli Környezetvédelmi,
Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség)
Farkas Béla környezetvédelmi igazgató (Tatai Környezetvédelmi Zrt.)

Megjelent

László Tibor Zoltán főosztályvezető-helyettes (Vidékfejlesztési
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bizottsági Tagok! Kedves Meghívottak! Mai Fenntartható fejlődés bizottsági ülésünknek három napirendi pontját terveztük.

Első napirendi pontunkban a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénynek a helyi hulladékkezelő közszolgáltatók megmentéséhez szükséges módosításáról szóló T/13124-es számú törvényjavaslat szerepel. Ez önálló képviselői indítvány tárgysorozatba-vételéről szóló döntést jelent; második napirendi pontunkban a hazai hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer működéséről és problémáiról szóló tájékoztató szerepel, és harmadik napirendi pontunkban pedig az egyebek.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy határozatképesek vagyunk. Bányai Gábor képviselő urat Aradszki András képviselő úr, Bartos Mónika képviselő asszonyt Bencsik János képviselő úr, Horváth Zsolt képviselő urat Kapus Krisztián képviselő úr, Koncz Ferenc képviselő urat Sebestyén László képviselő úr, Kővári János képviselő urat Cseresnyés Péter képviselő úr és Vincze László képviselő urat pedig Turi-Kovács Béla alelnök úr helyettesíti.

Mindezekkel együtt kérdzem képviselőtársaimat, elfogadják-e a kiküldött napirendi ajánlásomat. Aki elfogadja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a mai napirendi ajánlást.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénynek a helyi hulladékkezelő közszolgáltatók megmentéséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13124. szám) (Szilágyi László (független) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)

Rá is térünk az első napirendi pontunkra, amelynél köszöntöm Szilágyi László képviselőtársunkat, aki ennek az önálló képviselői indítványnak az előterjesztője, ami a T/13124-es számon került benyújtásra.

Kérem képviselő urat, ha kívánja, akkor szóban a kiegészítését, indokolását tegye meg. Öné a szó, képviselő úr!

Szilágyi László (független) előterjesztő szóbeli kiegészítése

SZILÁGYI LÁSZLÓ (független) előterjesztő: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Egy nagyon labilis és bonyolult helyzet állt elő a hulladékos közszolgáltatások terén a hulladéktörvény óta, és számos kormányzati intézkedés miatt nagyon furcsa helyzet állt elő, és azt gondolom, hogy azonnali segítségre van szüksége jó néhány közszolgáltatónak. Számos olyan lépés történt, amivel akár önmagában és elviekben egyet is lehetne érteni, hiszen régi szándéka vagy régi igénye volt a környezetvédelmi szervezeteknek is, hogy ezeket meglépjék, de együtt és összességében és ebben a tempóban, ahogy bevezették, nagyon komoly helyzet állt elő.

Ugye, először jött az, hogy önkormányzati többségű tulajdonú cégek szolgáltatassanak; azután, hogy csak nonprofit cégek lehessenek – ezeket én most nem minősítem, mondom külön-külön akár az elvvel egyet is lehetne érteni –, azután bevezették a lerakási járulékot. Bevezették azt, hogy felügyeleti díjat kell fizetni az Árhivatalnak, útdíjat kell fizetni ugyanúgy a közszolgáltató cégeknek, ahogy másnak. Sok uniós pályázati kötelezettség van, ki kell termelni azt a díjbevételt, amiről a költség-haszon elemzések szólnak, és az egészet megfejtették ezzel a rezsicsökkentéssel, ami aztán tényleg feltette az i-re a pontot, és így jutottunk el abba a helyzetbe, hogy bizonyos cégeknek akár 30 százalékos vesztesége is van idén. Tehát először megnövelték lényegesen a költségeket különböző tényezőkkel, amiket

felsoroltam, és utána korlátozták a bevételi lehetőségeket; még az inflációkövető díjemelést sem engedték meg, és ezért aztán nagyon kritikus helyzet állt elő. Hogy ez mennyire így van, azt gondolom, hogy két dologból a kormányzat is elismerte. Egyrészt az, hogy a katasztrófavédelmet szabadította rá erre az ágazatra, és egy olyan helyzetet állított elő, hogy a katasztrófavédelmi hatóság jelöl ki kényszerszolgáltatót, és még konfiskálni is lehet, ha arra van szükség az egyes körzetekben, vállalkozóktól gépjárművet és egyebet. A másik pedig, ugye, előttünk van, a parlament előtt van, és zárószavazásra vár az a salátatörvény, amiben elhalasztják gyakorlatilag a határidejét a különböző szolgáltatók kiválasztásának és szerződéseknak, úgyhogy ebből is látszik, hogy a kormány is beismerte, hogy itt nagy a baj.

Amit én javaslok ebben a törvényjavaslatban, ez egy moratórium. Tisztában vagyok vele, hogy ez nem igazi megoldás, és csak időleges, de itt egy azonnali megoldás kell. Javaslom azt, hogy a lerakási járulék és a felügyeleti díj fizetése alól a közszolgáltatók mentesüljenek egy bizonyos ideig, és amíg nem rendeződnek a szerződési feltételek, ahol nem lesz mindenhol végleges szolgáltató, addig ilyen díjakat ne kelljen fizetni, és ez a veszteségfelhalmozás legalább ne folytatódjon tovább. Gondolkodtunk azon is, hogy az útdíj fizetése alól is kérünk moratóriumot, erről aztán letettünk, de azt gondolom, hogy további lépésekre lenne szükség. Rendezni kell a közszolgáltatók díjhátralékait, azt gondolom, hogy el kell törölni azt a minősítési rendszert, amit a kormány kitalált – erről biztosan lesz szó a következő napirendi pont alatt, nem akarnám húzni az időt –, és biztos vagyok benne, hogy legalább inflációkövető díjemelésekre lesz szükség, és ez az infláció a hulladékos szektorban jóval nagyobb, mint az átlagos infláció Magyarországon.

Tehát én azt gondolom, hogy ezekre a lépésekre azonnal szükség lenne, hiszen nagyon furcsa helyzetek álltak elő. Ugye, megszűnnek a szerződések rengeteg körzetben, van, ahol késve, nagyon sok helyen késve írták ki a tendereket, és ezért nem sikerült közszolgáltatót kiválasztani. Még ott sem sikerült kiválasztani, ahol idejében léptek, például Dorog térségében, ott valami egészen apróság miatt csúszott el a közbeszerzés, és kellett megismételni. De olyan helyzet is előállt, mint például Pilisvörösváron, ahol a katasztrófavédelem kijelölte a Depónia Kft.-t szolgáltatónak, majd ugyanaznap megjelent a Saubermacher is, amit időközben megvásárolt Bicske városa, tehát két szolgáltató ment ki egy nap a hulladékért; azt gondolom, hogy ennél nagyobb szegénységi bizonyítvány nem kell.

Arra kérem önöket, hogy segítsenek a közszolgáltatóknak abban, hogy egy időleges fizetési könnyebbséget adjunk nekik ebben a törvényjavaslatban, vegyék tárgysorozatba ezt az indítványt; aztán nyilván a plenáris vitában lehet ezt finomítani és lehet újabb eszközökkel esetleg kiegészíteni, és meg lehet nézni azt, hogy milyen azonnali segítség adható még a közszolgáltatóknak. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. Köszönöm, elnök asszony.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm ennél a napirendi pontnál dr. Makai Martina főosztályvezető asszonyt és László Tibor Zoltán főosztályvezető-helyettes urat, és kérdezem önöket, hogy a tárca támogatja-e a képviselői javaslatot.

Főosztályvezető asszony, öné a szó!

Dr. Makai Martina (VM) állásfoglalása

DR. MAKAI MARTINA (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Üdvözlöm a bizottság tagjait, és üdvözlöm Szilágyi László képviselő urat is. A Vidékfejlesztési Minisztérium nem támogatja ezt a javaslatot, és az indoklása pedig a következő.

A javaslat indoklásában leírtakkal szemben a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásnak a helyzete sokkal bonyolultabb. A hulladékról szóló törvény elfogadásával döntött a parlament arról, hogy az egész közszolgáltatási rendszert átalakítja. Ennek az átalakulásnak a

folyamata még zajlik, és ennek a része az, hogy meg kell szerezni a különböző engedélyeket, köztük a közszolgáltatási engedélyt, illetve a minősítésre vonatkozó engedélyt. Ennek a része az, hogy bevezetésre került a hulladéklerakási járulék. A hulladéklerakási járuléknak is a célja többes. Első körben az első és legfontosabb feladata, hogy a hulladék-keretirányelvnek és a hulladékról szóló törvénynek megfelelően eltérítse a hulladékot a hulladéklerakóról.

Másodsorban ennek a járuléknak a felhasználása pedig többes célt szolgál. Ezt a célt szolgálja az a 318/2013-as kormányrendeletben meghatározott célok, tételesen felsorolva, hogy ezt a járulékot milyen feladatokra kell fordítani. Első körben valóban a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakítása átmeneti problémáinak a kezelésével, akár szükségellátás, akár ideiglenes ellátásnak a finanszírozására; ez elsődleges prioritás, de csak átmeneti. Amikor átalakul a rendszer, lezárul az átalakítása a közszolgáltatási rendszernek, onnantól kezdve a megelőzést, az elkülönített gyűjtőrendszerek támogatását, a hasznosítást szolgáló fejlesztéseket és a lakossági szemléletformálást is ebből a pénzből kell finanszírozni.

Továbbá nem támogatható a javaslat azért sem, mert nem rendezi az eddig befizetett járulék felhasználásának a sorsát, hiszen a 2013. év negyedik negyedévre vonatkozó járulékot is érintené a módosítás, és ezzel kapcsolatosan végrehajtási kötelezettség van, tehát nem maradhat ott függőben pénzösszeg.

Egyetlenegy mondatot szeretnék még mondani. A képviselő úr által említett különböző rezsicsökkentések, e-útdíj, illetve a lerakási járulék mind-mind a kormány szempontjából a lakosság érdekeit szolgálja, és a lakosság érdekében kerültek ezek bevezetésre. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető asszony.

Turi-Kovács Béla alelnök úrnak adok elsőként szót.

Alelnök úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Azzal kell egyetértenem, hogy a teljes rendszer átalakítása meggyőződésem szerint nem maradhat el, következésképpen annak egy-egy elemének a kiemelése és az egy-egy elemnek a külön kezelése az adott helyzetben nem támogatható.

Azt szeretném előrebecsátani, hogy Szilágyi képviselő úr hozzáértését és elhivatottságát ez ügyben egy pillanatig se vonnám kétségbe, hiszen ennek az én meggyőződésem szerint az egyik szakértője, hozzáértő képviselő. Mégis azt gondolom, hogy neki is egyet kellene azzal érteni, hogy itt a probléma olyan terjedelmű, amely a begyűjtéstől a ráhordásig és a lerakásig – sajnos a lerakásig, tegyük hozzá – egy olyan komplex rendszer, amelynél egy-egy ilyen kisebb elem kiemelése nem segít azokon a nehézségeken, amelyek az átmeneti időszakban feltétlenül jelentkeznek. Következésképpen ezeknek az orvoslása sem úgy lehetséges, hogy járulékot elengedünk, csökkentünk, hanem a rendszerbe kell helyenként úgy belenyúlni, hogy azok a folyamatos működést garantálni, biztosítani tudják; ez pedig kormányzati feladat. Meggyőződésem szerint a kormány ennek eleget tud és eleget is akar tenni, tehát e pillanatban törvényhozási feladatot itt nem látok, ezért én a magam részéről a kormányparti frakciónak azt javaslom, hogy ne támogassuk ezt az indítványt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván szólni.

Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. A magam részéről azt tudom csak mondani, hogy ez egy nagyon komplex rendszer, és egy elemét

próbálja Szilágyi képviselő úr rendezni, ami igazából szembemegy mindenféle korábbi lépéssel megvalósuló hulladékgazdálkodási reformintézkedésekkel, amiben azt hiszem, hogy konszenzus volt, hogy a lerakás helyett ösztönözzük az újrafeldolgozást, újrahasznosítást.

Én azt látom, elképzelhető, nem tartom kizártnak, hogy az egymásra épülő intézkedések, az átalakulás nehézségei nehézségeket okozhatnak egyes cégeknek, de mondjuk, például azt a bicskei esetet, hogy ketten jelentkeztek, nem hiszem, hogy az a törvény, illetve a hulladékgazdálkodási reform következménye, hanem egy helyi kommunikációs zavar lehet, aminek a rendezése nem hiszem, hogy az Országgyűlés feladata lenne. Inkább azt akarom mondani, és azért is mondom, hogy szerintem nem az Országgyűlés elé való, az indok, amit a képviselő úr elővezetett, hogy miért kell ezt módosítani, ugyanis ezeknek a cégeknek, amelyek számosan vannak, egyik helyen vannak problémák, a másik helyen nincsenek; van, ahol normálisan megy az egész hulladékkezelés, illetve begyűjtés. Ezeknek a cégeknek vannak felelős tulajdonosai, ezek tudnak intézkedni a tekintetben, hogy ha esetleg fizetési nehézségek lépnek fel vagy veszteségeket generál maga a tevékenység, ezeket minden bizonnyal elvégzik a cégek többsége, illetve a tulajdonosok többsége kezeli ezt a kérdést. Kiragadott képviselő úr egy-két esetet, amelyik nem hiszem, hogy annak a megoldása általános szabályozást igényelne, úgyhogy a magunk részéről, a KDNP – egyedül vagyok egyelőre – nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e egyéb kérdés.

Turi-Kovács Béla alelnök urat arra kérem, hogy addig elnököljön, amíg én itt szeretnék néhány szót szólni.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban Elnök: Megadom a szót, elnök asszony.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen a szót. Én alapvetően képviselő úrhoz és fősztályvezető asszonyhoz tennék fel egy kérdést, ami főleg arra vonatkozik, hogy képes-e kezelni, mondjuk, ez a jogszabály, amit a képviselő úr benyújtott, olyan eseteket, mint amiről az elmúlt hetekben mi magunk is a bizottságban tájékoztatást kaptunk. Például, ami a gödöllői régióknak az ellehetetlenülését jelenti, ahol már előre jelezték, hogy esetlegesen 2014 januárjától nem lesznek képesek megoldani a hulladék begyűjtését, szállítását és az ezzel kapcsolatos feladatokat. Tehát az egyik kérdésem a képviselő úrhoz az, hogy ez az ön által beterjesztett, és a moratóriumot szolgáló szabályozás például erre is képes lehet valamilyen megoldást adni. Amennyiben, és ahogy fősztályvezető asszony említette, hogy nem támogatják a képviselő úrnak ezt a javaslatát, akkor a kérdésem pedig az, hogy arra az esetre, amilyen például a gödöllői – és tudjuk, hogy van hasonló más is az országban –, a tárca milyen megoldást kínál. Köszönöm szépen.

Köszönöm, alelnök úr, a szót, és akkor vissza is veszem az elnöklést.

Amennyiben nincs több kérdés, vélemény, javaslat, akkor ebben az esetben először képviselő urat illeti viszonzválaszra, illetőleg reagálásra a szó.

Szilágyi László (független) előterjesztői viszonzválasza

SZILÁGYI LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Én úgy látom, hogy nem egyedi esetekről van itt szó, képviselő úr. Azon túl, hogy Gödöllő és térsége komoly bajba került a plusz fizetési kötelezettségek és a bevételi lehetőségek csökkenése miatt, én úgy látom, hogy több más körzetben is hasonló helyzet állt elő; és éppen a nonprofit jellegű és közösségi tulajdonban lévő társulások vannak nagy bajban. Tehát nem ott vannak a nagy problémák, ahol eddig úgymond multiszolgáltató volt, és kellett valamiféle átalakítást eszközölni a törvényi kötelezettségek miatt. Ott van a baj, ahol éppen a nonprofit jelleg és a közösségi

tulajdon már megvolt, és ugye, nagy uniós beruházásokat hajtottak végre, amelyeknek megvolt a költség-haszon elemzése, és megvolt egy bizonyos bevételi kötelezettség, hogy ezt ki lehessen termelni, az önrészt be lehessen fizetni ezekben a programokban, és most ez került bajba. Tehát nehogy odáig eljussunk, hogy az Unió azt mondja, hogy ezt a támogatást nem megfelelően használtuk fel, és mindenféle szankciókat léptessen életbe.

Én azt említettem, elnök asszony, hogy ez a megoldás egy azonnali felszíni kezelés, nem oldja meg igazából a problémákat. Éppen a gödöllői helyzetben, itt egy ilyen 40 milliós nagyságrendről van szó például a lerakási járulék esetében, és nyilván egy időleges könnyítést tudna csak adni ez a helyzet, azt gondolom, hogy ezt sokkal mélyebben kezelni kellene, méghozzá nagyon sürgősen. Az kevés, hogy az Országgyűlés most meghosszabbítja a határidőt az új szerződések megkötésére és az engedélyek megszerzésére.

A lerakási járulék egy nagyon fontos környezetgazdasági eszköz, mi ezt mindig civilként is támogattuk, és javasoltuk az eddigi kormányoknak is, hogy vezessék be. Azt gondolom, hogy a mértéke, a bevezetés gyorsasága nagyon komoly terhet rótt a szolgáltatókra, és pláne úgy, hogy nem tudjuk áthárítani a lakosságra, hiszen a lényege ez. Gondoljanak bele, hogyha azt akarjuk, hogy dráguljon a lerakás, és az emberek ezt érezzék a saját zsebükön, bőrükön, akkor ezt nem lehet másképpen intézni. Tényleg az lenne a cél, hogy drága legyen a lerakás a kommunális hulladék esetében, és olcsóbbak legyenek a szelektív utak, a komposztálás, satöbbi, hogy az emberek valóban érezzék a saját pénztárcájukon, hogy az eltérítésnek van értelme. Tehát ez lenne a járuléknak a célja, és akkor szabad, én azt gondolom, bevezetni a járulékot, ha az eltérítés infrastruktúrája már működik, és megvannak azok az alternatív utak, amelyekre át lehet terelni a hulladékot; addig nem lesz a lerakási százalék kevesebb, pusztán a lerakási járulék által.

A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, azt mondtuk, hogy 70-80 százalékos lerakás, egy jótányit nem vagyunk előrébb, sőt komoly visszalépések történtek sajnos ez alatt a kormány alatt a szelektivitásban. Nagyon sok helyen a szolgáltatás minőségének a rontásával tudtak csak a szolgáltatók válaszolni erre a jogi és gazdasági helyzetre, nagyon sok helyen visszavonták a szelektívgyűjtő-infrastruktúrát, az embereknek már lehetőségük sincsen arra, hogy szelektíven gyűjtsenek, és az egész cucc megy a lerakókra, és ezzel még inkább növeljük a lerakási arányt.

Az, hogy a járuléknak az eltérítés a funkciója, abban abszolút egyetértünk. Az, hogy ez fedezet lenne például a szükséges ellátásra, ez eléggé abszurd dolog, azt gondolom. Eddig az elmúlt huszonvalahány évben nem volt szükség ellátásra, nem volt katasztrófahelyzet. Emlékeznek egy olyan helyzetre, amikor a katasztrófavédelemnek kellett volna akár járványügyi, akár más szempontból beavatkozni a hulladékos közszolgáltatói piacon? Nem, ez magától működött, a maga törvényei szerint. Nem mondom, hogy jó volt, mert rengeteg tennivaló lett volna ezzel, de most ezekkel az intézkedésekkel nemhogy javítani nem tudtak rajta, hanem még rontottak is.

Az, hogy a hasznosítási utakat támogassák és a szemléletformálást a járulékbevételekből, ahogy főosztályvezető asszony mondta, erre van másik forrás: úgy hívják, hogy termékdíj. Ez is működött a maga törvényei szerint, és most kevésbé működik, hiszen látjuk, hogy a hasznosítás, a begyűjtés visszaesett; bár nagyon kíváncsi lennék az adatokra, remélem, hogy a következő napirendi pontból kiderül, hogy mi a valós helyzet. De eddig a termékdíjből megvolt a forrása a begyűjtésnek, a hasznosításnak és a szemléletformálásnak, tehát a járulék nem erre való, a járulék arra való, hogy eltereljük a hulladékot a lerakókról.

A rendszerátalakítás. Turi-Kovács képviselő úr, igaza van, elkerülhetetlen volt sok tekintetben. Én azt gondolom, hogy ez túl gyors volt, és túl sok terhet raktunk egyszerre a közszolgáltatók nyakába, tulajdonosváltásokra kényszerítettük a közszolgáltatókat, amit egy hosszabb távra elhúzódóan én el tudnék fogadni, számomra nem az ördögtől való, hogy közösségi tulajdonban vannak ezek a szolgáltatók, ezt elmondtuk annak idején a

hulladéktörvény vitájában is, hogy végre itt egy tiszta helyzet lesz, mert eddig keveredtek a piaci elemek a közszolgáltatási elemekkel. Lehet, hogy ez így jobb lesz, de most nem jobb, és nagyon gyorsan kellene beavatkozni annak érdekében, hogy ne omoljanak össze ezek a közszolgáltatások, és éppen a nonprofit és közösségi közszolgáltatásokat kellene megvédeni, és ezért javasoltuk ezt az átmeneti és gyors megoldást.

Köszönöm szépen, és várom a támogatásukat mindazok ellenére, amit kormánypárti képviselő urak elmondtak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még mielőtt a tárca képviselőinek szót adnék, Sebestyén László képviselőtársunk jelezte, hogy szólni kíván.

Képviselő úr!

SEBESTYÉN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Nekem az a szörnyű ebben az egészben, hogy én nem igazán módosítót látok, hanem egy politikailózung-járatot, ez az alap. Olyanokat mondott a képviselőtársam, hogy a kormány elismeri a hibáit, a rezsicsökkentés rátromfolt erre. A szegény szolgáltató, nem emelkedhet a díj, a katasztrófavédelem meg kénytelen beavatkozni, meg egyéb ilyen sületlenségeket, plusz még, hogy a szelektív gyűjtés visszaesett. Ilyeneket én is tudok mondani: megnőtt, több lett. A termékdíj betölti a szerepét, a szegény szolgáltatókat nem nagyon kell sajnálni, maradjunk ennyiben, mert véletlenül foglalkozom éppen a hulladékgazdálkodási gondokkal, és látom azt, hogy körülbelül milyen lehetőségek vannak ebben az egész ágazatban, iparágban. Úgyhogy én azt gondolom, hogy itt pont az volt a cél, hogy a rezsicsökkentés meglegyen, ne a szolgáltató gazdagodjon; és hogy a díjat nem emeljük, magyarul, ne toljuk rá a lakosságra, ezt a célt pedig jelen pillanatban úgy gondolom, hogy elérjük. A termékdíjba, meg a hulladékgazdálkodásba azért egy kicsit érdekes belezagyválni, mert egy más ágazatról beszélünk; hulladék az is, csak nem a kommunális hulladék.

A másik dolog az, amit még szeretnék megjegyezni, hogy nálunk is mondták azt, hogy a szelektív gyűjtés problémás lesz, meg egyebek, nem lett. Nem lett, ugyanúgy szépen hordják el a szelektív hulladékot – Miskolcra beszélek –, rendben van, és nekem nincsenek olyan információim, hogy az országban bárhol is bedőlt volna. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy ez egyszerűen támogathatatlan, amit most a képviselő úr akar, mert ugye, a lerakási járulékot meg a felügyeleti díjat akarja 2014 végéig elodázni, ezt nem tudjuk támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most lezárom a vitát. Még egyszer rövid reagálásra lehetőséget adok Szilágyi képviselő úrnak, amennyiben kíván reagálni, de kérem, nagyon röviden.

SZILÁGYI LÁSZLÓ (független): Csak röviden. Köszönöm szépen, képviselő úr, az értékes hozzászólását. Nem belezagyválása a termékdíjrendszernek ez a dolog. Tudja, eddig úgy ment, hogy a lakossági hulladékból ki kellett venni bizonyos anyagokat, és a szelektív gyűjtés felé terelni, és ezt a termékdíjból, illetve a licenccdíjből támogatták a koordináló szervezetek, én azt gondolom, hogy ez után is így kéne hogy legyen, tehát a szelektív gyűjtés finanszírozása innen történt, és a közszolgáltatók is ebből az alapból kapták meg a támogatást. Tehát nem belezagyválása a történetbe a termékdíjnak, ennek a két rendszernek együtt kéne működni. Ugyan önök beszélnek betétdíjról, én nagyon érdeklődve hallgatom mindig, és támogatni fogom, ha jó rendszert csinálnak. Van itt a szemétdíj kérdése és van a termékdíj kérdése, ennek a három díjnak és a lerakási járuléknak a kombinációjából lehetne az egész dolognak a finanszírozását megoldani, csak hát nem ilyen módon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárca részéről főosztályvezető asszonyt illeti a szó.

Dr. Makai Martina (VM) viszonzválasza

DR. MAKAI MARTINA (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, elnök asszony. Az elnök asszonynak az volt a kérdése, ugye, hogy képes-e kezelni Gödöllő problémáját vagy a gödöllőihez hasonló problémát a javaslat. A tárca véleménye szerint nem képes kezelni, pont azt a lábát, amivel tudnánk kezelni az ilyen eseteket, azt húzná ki ez a javaslat. Hiszen arról van szó, hogy ez egy folyamat, amit mondtam az elején, az átalakítás folyamata, amibe helyenként be kell avatkozni, a beavatkozáshoz forrásnak kell rendelkezésre állni. Ennek az elsődleges forrása a 318/2013-as kormányrendelet alapján, ez a lerakási járulék, tehát ha ezt eltöröljük, akár ideiglenesen, tehát nem kell befizetni, akkor nem lesz meg az a finanszírozási forrás, hogyha szükség lenne esetleg a szükségellátás finanszírozására – amiről majd a következő napirendi pontban részletesen beszélek, hogy hogy állunk –, akkor nem lenne meg ennek a finanszírozási forrása. Hogy milyen megoldást tud adni a Vidékfejlesztési Minisztérium erre a problémára, részletesen beszélek majd a következő napirendi pontban.

Három dologra szeretnék még reagálni a képviselő úrnak a felvetésével kapcsolatosan. A lerakásra kerülő hulladék már nem 70 százalék, ami 2011-ben volt, hanem csökkent 66 százalékra, ez 2012-es adat; illetve az a felvetés, hogy nem volt eddig szükség szükségellátásra és ideiglenes ellátásra. Ennek az az oka, hogy volt olyan település, ahol 850 forintot díjat kellett fizetni, illetve nem nonprofit cégek végezték a közszolgáltatást, hanem a profitorientált, extraprofitot szedő cégek, és abból a magas díjból valóban mindenre jutott fedezet, nem volt probléma a működéssel kapcsolatosan. A döntés, ugye, arról szólt, hogy ezt a rendszert nem támogatjuk, ezt a rendszert átalakítjuk egy lakosságbarát, nonprofit, önkormányzat, állam által jobban felügyelt közszolgáltatási rendszert alakítunk ki, ennek az átalakulása van folyamatban. Tehát ez előfordulhat, hogy ennek van szüksége fejlesztési igényre, üzletrészvásárlásra, satöbbi; ennek a finanszírozási hátterét meg kell teremteni. A kormányrendelet azt mondja, hogy a lerakási járulékból, hiszen az egy bevétel, ezt meg tudjuk oldani. A működési problémákat is, akár szükségellátás, akár ideiglenes ellátás, ebből tudjuk megoldani. Ha kivesszük ezt a lábát, akkor valóban végre szeretnénk hajtani az új rendszert, az átalakítást, de nem lesz meg az a finanszírozási lába, amivel az átmeneti problémákat kezelni lehetne.

És a harmadik dolog, a termékdíjjal kapcsolatosan én itt bővebben nem szeretnék beszélni, hiszen Vámosi Oszkár, az OHÜ-nek az ügyvezetője úgyis fog tartani egy részletes beszámolót, amennyiben elnök asszony felkéri rá, úgyhogy ő részletesen el fogja mondani, hogy az idei évben hogy állnak ezek a bizonyos számok, amire a bizottság tagjai kíváncsiak. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető asszony.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tárgysorozatba-vételről kell döntenünk. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki a T/13124-es számú, Szilágyi László képviselő úr önálló képviselői indítványának a tárgysorozatba-vételét támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* 1 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 13 nem szavazat. Tartózkodás volt-e? *(Nincs jelzés.)* Nem volt. A bizottság nem támogatja képviselő úr indítványát és annak a tárgysorozatba-vételét.

Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm a tárca képviselőinek is, lezárom az első napirendi pontot.

Tájékoztató a hazai hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer működéséről és problémáiról Tájékoztatót ad: Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője, Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség képviselője, Észak-dunántúli KTVF képviselője, Tatai Környezetvédelmi Zrt. képviselője

Rátérünk a második napirendi pontunkra, ez pedig a hazai hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer működéséről és problémáiról tájékoztató meghallgatása.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hulladékgazdálkodási és termékdíjas rendszer áttekintése részben az őszi ülészakunk bizottsági munkatervében is szerepelt, ugyanakkor Jávor Benedek képviselő úr az elmúlt hetekben írásos kéréssel fordult a bizottsághoz, hogy az almásfüzitői veszélyes hulladékok bekeverése tárgyában, a kötelezettségszegési eljárás kapcsán, szintén kérjen tájékoztatást. Így a bizottságunk legutóbbi döntése alapján ezt a két napirendet egy napirendi pont keretében tárgyaljuk a mai napon.

Abban kérem képviselőtársaim egyetértését, hogy először a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről dr. Makai Martina főosztályvezető asszonyt hallgassuk meg, ezt követően az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség képviselőjét, Vámosi Oszkár ügyvezető igazgató urat. Ezt követően kerülne sor egy vitára, majd az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség igazgatóját, dr. Buday Zsolt urat hallgatjuk meg, és azt követően pedig a Tatai Környezetvédelmi Zrt. környezetvédelmi igazgatóját, Farkas Béla urat. Ezt követően ismételten megnyitnánk a vitát.

Mindezekkel együtt akkor először kérem főosztályvezető asszonyt, és ha kérhetem, 15 perces időkeretben foglalják össze – erre fogom ügyvezető igazgató urat is kérni – a tájékoztatójukat.

Öné a szó, főosztályvezető asszony! És köszöntöm valamennyiüknek a munkatársát is, tekintettel arra, hogy számosan – és ennek kifejezetten örülök – érkeztek, most név szerint mindenkit nem fogok felsorolni.

Főosztályvezető asszony, öné a szó!

Dr. Makai Martina (VM) szóbeli tájékoztatója

DR. MAKAI MARTINA (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Én ennél sokkal rövidebb időben gondoltam összefoglalni, főleg azért, mert gondolom, lesz kérdés, és akkor inkább a konkrét kérdésekre válaszolnánk.

Azt gondolom, hogy első körben röviden összefoglalnám azt a jogalkotási tevékenységet, amit a tárca folytatott az elmúlt évben, és akkor konkrétan kitérek a hulladékgazdálkodásban, és konkrétan a közszolgáltatással kapcsolatos problémákra és azoknak a kezelési módjára, ami, ugye, az előző napirendi pontban is felmerült.

Tehát alapvető feladat a hulladékgazdálkodásban és elsődleges a tárca részéről az a jogalkotási teher vagy jogalkotási dömping, ami a hulladékról szóló törvényhez kapcsolódó közel negyven végrehajtási rendeletnek a megalkotásáról szólt. Ebből jelenleg húsz végrehajtási rendelet már kihirdetésre került, jelenleg további három végrehajtási rendelet közigazgatási egyeztetésen van; ebből a legfontosabbak a bírságos rendelet, illetve a létesítményes rendeletek, ezek kiemelten fontosak, és a hatóság munkáját is befolyásoló, segítő végrehajtási rendeletek, a maradék pedig 2014 első felében lesz a jogalkotási tervbe beépítve, és ennek a keretében kerülnek megalkotásra.

Kiemelt feladat volt és európai uniós kötelezettség a hulladék-keretirányelv végrehajtásának megfelelően az országos hulladékgazdálkodási tervnek az elkészítése, és ennek az elfogadása, ugye, erre konkrét határidő van, ez év végéig ezt el kell fogadni. Ez egy nagyon nagy munkateher volt, az adatgyűjtés, a jelenlegi helyzet és a jövőbeli céloknak a meghatározása, egy több mint 300 oldalas dokumentum készült el, amely tartalmazza a megelőzési programot is, konkrét intézkedéseket számszerűsített célokkal, százalékokkal,

konkrét dátumokkal, természetesen a hulladék-keretirányelvnek megfelelően, hogy meddig kell elérni ezeket a különböző hulladékarámok vonatkozásában. Azt hiszem, erről többet nem kell mondanom, hiszen ennek társadalmasítása volt, stratégiai környezeti vizsgálata, ki lett téve a minisztérium honlapjára, számos észrevétel érkezett, azokat beépítettük, amikkel szakmailag egyet tudott érteni a tárca. Jelenleg a kormány előtt van ennek az elfogadása.

Ezt követően áttérnék a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásnak a jelenlegi helyzetére, amivel kapcsolatosan nem válaszoltam még az elnök asszonynak arra a kérdésére, hogy hogyan képes kezelni a minisztérium, milyen javaslata van a gödöllőihez hasonló problémák kezelésére. A probléma kezelését alapvetően két jogszabály határozza meg. Az egyik a 292/2013-as, ami ugye, a katasztrófavédelemnek az eljárási jogait adja meg, az ilyen szükség- és ideiglenes ellátással érintett helyzetekben; a másik pedig a 318/2013-as kormányrendelet, ami azt szabályozza, hogy azt a bizonyos hulladéklerakási járulékot mire is lehet fordítani, és tételesen felsorolja, hogy konkrétan mire lehet fordítani. Ebből elsődlegesen a szükség- és ideiglenes ellátás költségeit kell finanszírozni.

Még mielőtt kitérek erre, szeretnék néhány adatot mondani a közszolgáltatással kapcsolatosan. 2013. november 21-ei adatot tudok mondani az OKTVF által kiadott hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyek vonatkozásában. 85 darab engedély lett kiadva, további 53 engedély van folyamatban, ez alapján 2630 településre lesz meg a közszolgáltatási engedély. És azon települések száma, akik nem adtak be még semmilyen kérelmet, az okát nem tudjuk, de a katasztrófavédelemmel együtt – vagy, hogy mondjam, a Belügyminisztériummal együtt – felkeresik ezeket az önkormányzatokat és megkérdezik, hogy miért nem tesznek eleget a jogszabályban foglalt kötelezettségüknek, miért nem kérik meg ezeket az engedélyüket. Jelenleg 524 ilyen település van, aki semmit nem csinál, nem tudjuk, hogy miért, de nem adott be ilyen kérelmet valamilyen oknál fogva.

A minősítéssel kapcsolatosan december 6-ai adatot tudok mondani. A benyújtott minősítési kérelmek száma 95 darab, a kibocsátott minősítő okiratok száma 49 darab, ezáltal az ellátott települések száma december 6-án 1043 település. Ugye, ez az a bizonyos salátajogszabályban módosított, hogy itt már nem a december 31-ei, hanem egy fél évvel későbbi időpont lesz majd a véghatáridő a minősítésre. A közszolgáltatási engedélyre nincs módosítás, tehát ott az év végéig kell megszerezni ezeket a közszolgáltatási engedélyeket.

És akkor mondanám a számokat. Szükségellátásra a mai napig nem került sor, tehát nincs szükségellátásra kijelölés, ilyenformán nincs is finanszírozási igény, amit ebből kellene kezelni. Ideiglenes ellátásra, tehát a katasztrófavédelem által kijelölt ideiglenes ellátásra a mai napig 30 darab településen került sor, de ezek is olyanformán, hogy a lakossági díjából beszedett módon finanszírozódnak az ideiglenes közszolgáltatók. Tehát az ideiglenes közszolgáltatás vonatkozásában sem történt még igénybejelentés többletfinanszírozásra, bár maga a jogszabály lehetővé teszi, hogy amennyiben az ideiglenes közszolgáltató a lakosságtól beszedett díjából nem tudja fedezni a közszolgáltatás működéséhez szükséges költségeit, akkor a különbözetet a fejezet kezelőjétől, aki jelen esetben a vidékfejlesztési miniszter, ebből a hulladéklerakási járulékos forrásból igényelheti. Tehát sem szükségellátás, sem ideiglenes ellátás vonatkozásában nem történt ilyen igénybejelentés.

És akkor van a harmadik kör. Azok a bizonyos önkormányzatok és társulások, akik példát mutatva és a jogszabályt követve mindent megtesznek annak érdekében, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszerüket működtessék, de valamilyen oknál fogva, és ilyen Gödöllő, mégsem tudja ezt megfelelő formában fenntartani, valamilyen likviditási problémái adódnak, azoknak ad lehetőséget a 318/2013-as kormányrendelet 2. § b) pontja, hogy erre a lerakási járulékból igényelhessenek forrást, kompenzációt – hívjuk kompenzációnak. Erre vonatkozóan a tegnapi nappal bezárólag igénybejelentés – tehát úgy mondom, hogy levél formájában – valamivel több, mint 2,5 milliárd forint igény jött be.

A hulladéklerakási járulék, ami rendelkezésre áll a tárcánál, az OKTVF-nél is rendelkezésre álló forrásokkal együtt, majdnem 5 milliárd forint. Tehát azt tudom mondani, hogy az a bizonyos kompenzációs igény, ami beérkezett a tárcához, és körülbelül 2,5 milliárdot jelent – ugye, itt nem lett meghirdetve még semmi, szó sincs ilyesmiről. Ezek a gondos gazda módjára eljáró önkormányzatoknak az előzetes tájékoztatása a tárca felé, hogy majd milyen problémájuk lesz, és ezt hogyan tudják megoldani, erre 2,5 milliárd forint jött be, a rendelkezésre álló forrás ezeknek a kezelésére majdnem 5 milliárd forint.

Hogy hogyan fogja ezt a kompenzációt úgymond a fejezet gazdája odaadni ezeknek az önkormányzatoknak vagy társulásoknak, arra miniszter úr utasítása alapján pályázati formában kerül sor. Azok az önkormányzatok, akik már levélben megkeresték a miniszter urat vagy akár dr. Illés Zoltán államtitkár urat, erről már levélben tájékoztatást is kaptak. Előzetesen annyit tudok mondani, hogy a pályázati felhívás elkészült – minden egyes mellékletével, támogatási szerződésével együtt –, ez jelenleg miniszter úrnál van elfogadás, engedélyezés alatt, és még az idei évben, azt tudom mondani, hogy két héten belül vagy másfél héten belül ez meg fog jelenni, ha erre megkapjuk mi a fejezet gazdájától az engedélyt. És várhatóan a lehető legrövidebb határidőn belül, ugye, itt nekünk 30, illetve 60 napos határidőink vannak, de én azt mondom, hogy amennyire gyorsan csak tudjuk, ezek a kérelmek elbírálásra kerülnek. A pályázat beadására egyébként az Áht. Ámr. alapján 30 napja van majd a pályázói körnek. Ezt tudom mondani arra, hogy a gödöllőihez hasonló problémákat hogyan tudjuk megoldani.

És akkor még egy mondat a harmadik napirendi ponthoz. A vörösiszappal kapcsolatos, ami egy kiemelt téma, kötelezettségszegési eljárás, ami november végén érkezett meg a tagállamhoz, ezzel kapcsolatosan konkrét kormányzati álláspont még nem áll rendelkezésre. Azért is nem, mert a tagállam válaszadási határideje 2014. január 21-e, és a tárcaálláspont megküldésének határideje a külügy felé is 2014. január 6-a. Egyébként megkaptuk, és vizsgáljuk a kötelezettségszegési eljárásban foglaltakat.

És akkor én még azt mondom, hogy a termékdíjjal kapcsolatosan nem szeretnék részletekbe bocsátkozni, azt az ügyvezető igazgató úr fogja megtenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető asszony.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Megadom a szót Vámosi Oszkár ügyvezető igazgató úrnak és munkatársainak.

Öné a szó!

Vámosi Oszkár ügyvezető (OHÜ) prezentációja

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Jelenlévők! Nagyon köszönöm a szót, és köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek, és elmondhatom önöknek az idei évi munkáját az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségnek.

Megjegyzem, csak ügyvezető vagyok, nem ügyvezető igazgató, és kérném engedélyét elnök asszonynak, hogy a kollégám, dr. Schieszl Ferenc a slide-okat közben lapozza.

ELNÖK: Természetesen. Azért, hogy még igazgatónak is tituláltam, elnézést kérek, *Derültség.*) bár megérdemelné szerintem egy ilyen intézmény.

Akkor ügyvezető úrnak megadom a szót.

VÁMOSI OSZKÁR ügyvezető (Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség): Köszönöm szépen a szót. A 2013. évi munkája az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségnek furcsa módon a 2012. évi feladatokkal kezdődött, illetve kezdődik itt a 2013. évi beszámolóban, tekintettel arra, hogy a tavalyi év az átmenet miatt egy nagyon bonyolult

elszámolási és nagyon bonyolult adatszolgáltatási feladat elé állított mindnyájunkat. Ezt tudtuk a törvény alkotásakor, hiszen áttért csomagolásról csomagolószerre a termékdíjas szabályozás, és aki nyomon követte a jogszabályt, az tudja jól, hogy ennek ez volt, hogy úgy mondjam, a sarkalatos pontja, hogy csomagolószeres esetén hogyan lehet majd az elszámolást pontosan, reprodukálhatóan, minden információt egybeintegrálva szolgáltatni majd a saját magunk és az Európai Unió számára.

A négy nagy hulladékáram tekintetében ez igazából csak a csomagolószer esetén okozott gondot; én most röviden elintézem a másik hármat: az akkumulátort, a gumibroncsot és az elektromos és elektronikai berendezéseket. A táblázatot, ha megnézik, akkor látják a kibocsátási adatokat felül megbontva: kollektív és egyéni kibocsátásra – az első sor a kollektív, a második az egyéni. Ebben látszanak, hogy ki milyen utat választott az adózás szempontjából, és ennek megfelelően milyen hulladékgazdálkodási feladatokat vállalt. Ugye, akkumulátor, gumibroncs esetében igen magas volt az egyéni hulladékkezelőknek az aránya, gumibroncs esetében a háromnegyedét is elérte, elektromos és elektronikai berendezések esetében viszont egyáltalán nem volt. Itt az európai uniós kötelezettségekhez viszonyítva, ha megnézzük a legelső két számot, tehát az első táblázatcsomagnak a piros sorát: a jogszabály szerint elvárt minimális hasznosítási arányt, illetve a legelső sorát az egész ábrának: a tényleges hasznosítási arányt, akkor látjuk, hogy bőven jócskán meg tudtuk haladni az európai uniós minimális kötelezettségeket gumibroncsban is és akkumulátorban is, és elektromos és elektronikai berendezések tekintetében is.

Itt hívnám fel a figyelmét mindenkinek arra, hogy azért, mert az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség, mondjuk, a saját finanszírozási rendszerében nem teljesíti a 4 kg/fő/évet, az nem jelenti azt, hogy az ország nem teljesíti. Hiszen ha valaki követte a tavalyi évi folyamatokat, akkor látta, hogy egy olyan körülbelül 5 ezer tonnányi hulladéknak a közbeszerzési eljárásban sikertelen volt a pályázata, de láthatóan a piaci szereplők ezt a hulladékmennyiséget is teljesítették saját költségeikre ennek megfelelően, tehát a saját üzleti kockázatokra, és így összességében majdnem 41 ezer tonna hulladéknak az összegyűjtése és hasznosítása történt meg. Ez pedig a summa körülbelül 10 millió lakossal figyelembe véve meghaladta elég rendesen a 4 kg/fő/évet.

Most, ami a csomagolószereket illeti, ott több lépésben lehetett eljutni a pontos arányokhoz, majd mindjárt részletesebben ki is bontom a következő ábrán. Először is, tudjuk jól, hogy a NAV-tól kapott információ az az adózott csomagolószer után megfizetett adókból visszaszámolható kilogrammokat tartalmazza, ahol nagyon sok olyan korrekciós tényezőt kell figyelembe venni, amelyek egytől egyig nem hasraütésszerűen, hanem nagyon pontosan, a különféle kódokból leválogatással határozhatóak meg, amelyek módosítják ezt. Hiszen, mint tudjuk jól, hosszas vita és polémia volt annak kapcsán, hogy a csomagolószerre való áttérés majd csökkenti, és valójában csökkentette is az adózóknak a számát, körülbelül 9 ezerre csökkentette a csomagolószerben adózóknak a számát. Azelőtt, ugye, 55 ezren voltak erre bejelentkezve, és harmincvalahány ezer fizetett évről évre adót, illetve vett részt a rendszerben. De ennek megfelelően nem biztos, hogy minden kilogramm adóban megfizetett csomagolószer valóban csomagolássá alakult, és ennek megfelelően nem biztos, hogy azt be kell számolni egy adott időszakra. Itt figyelembe kell venni az adott tárgyi évnek, a 2012-es évnek a január 1-jei készletre vételét, ehhez képest a 2013. évi készletre vételt is, és a kettőnek egy differenciálját kellett számolni első körben.

Azon kívül pedig nagyon sok további csökkentést növelő tényezőt, elsősorban amiatt, mert az újrahaználható csomagolószeres esetében az első félévben, az első három negyedévben nehézséget okozott a piaci szereplőknek a pontos elszámolás, bevallás és adófizetés. Igen nagy mennyiségű olyan adófizetés volt, amelyik nem feltétlenül, sőt menet közben kiderült, hogy egyértelműen nem kellett volna adót fizetni utána, itt elsősorban a fa raklapok esetén.

Minden korrekciós adatot figyelembe véve, ez összességében 954 ezer tonnára, szűk 955 ezer tonnára módosította a kibocsátást. Ha valaki emlékszik a tavaszi beszámolóra, akkor én azt mondtam, hogy valahol a 950 és a 980 ezer között lesz a kibocsátás, 1 millió alatt bizonyosan, ez nagyjából be is igazolódott. És ehhez képest a teljes hulladékkezelésnek az összesített mennyisége 578.560 tonna. Ezek mind nagyon szűken vett számok, tehát azt gondolom, miután még egy teljes félévünk van ennek a pontosítására, ezért ezek még valószínűleg tovább fognak tisztázódni és javulni. Ez önmagában már majdnem 61 százalékos hasznosítást jelent, ezért én a magam részéről azt gondoltam, hogy ez most már közölhető és tisztázható.

Ha a csomagolószerben, hiszen az előbb láttuk, hogy a másik három termék- és hulladékáramban abszolút nem okozott gondot az átállás, ha a csomagolószerben tényleg ilyen nehézségek voltak, akkor kibontottam még pontosabbra az adatokat. De év közben két kontrolladat is történt, a CSAOSZ NAV-adatszolgáltatás alapján is készített egy adatsort, a csomagolóanyag szövetség, illetve a CSAOSZ készített egy önálló becslést is a 2010-11. év alapján. És ha végignézzük ezeket a számadatokat, akkor azt látjuk, hogy ehhez képest a valódi kibocsátások általában magasabbak lettek összességében, viszont a csökkenő tényezőket is korrektül figyelembe véve sikerült lejjebb menni a mennyiséggel, arra a bizonyos 984 ezer tonnára. Akit ez részletesebben érdekel – idő hiányában ezt most nem fejteném ki jobban –, az kérem, hogy keresse meg az Ügynökséget, és mindenki számára erről bármikor részletes beszámolót adunk. Ezt tavasszal is kértem, senki nem tette meg, én indítványozom, hogy ha tényleg valaki ezzel komolyan akar foglalkozni, akkor keressen meg bennünket.

Ami a hasznosítási arányokat illeti, láthatóan: papírban, fémekben, műanyagban, fában és társítottban egyáltalán nem volt problémánk. Üvegben viszont tudtuk jól, hogy nem áll jól Magyarország, és nem is sikerült teljesíteni a 60 százalékot, sőt nagyon messze elmaradtunk a 60 százaléktól, 30,51 százalékot tudtunk teljesíteni. Ehhez hozzá kell tegyem, hogy a meghirdetett közbeszerzési eljárásokban több mint kétszeresére emeltük három lépésben a finanszírozás mértékét, a fajlagost, tehát az 1 kilogramm hulladék utána megfizetett pénzt. Én ezek után nem tudom elképzelni, hogy valóban fele annyi pénzből 50 ezer tonnát gyűjtöttek össze a hulladékkezelők az előző években, ami nem érte el ugye, a 60 százalékot akkor se, most meg a dupla áron se voltak képesek összegyűjteni még csak 30 ezer tonnánál se többet, én ezt mindenképpen további megfontolásra javasolnám.

Elhangzott, hogy a szelektív hulladékgyűjtés leépül Magyarországon. Én ezzel szemben a következő adatokkal tudok önöknek szolgálni. Tavaly 106 partnerünk volt, 9 060 000 lakossal, ugyanígy a novemberi-decemberi hónapban még kötöttünk szerződéseket; az idei évben összesen 98 darab partnerünk van, és 9 232 000 lakossal, tehát majdnem 200 ezer lakossal nőtt a szelektív hulladékgyűjtésbe bekapcsolt lakosoknak a száma. Ha valaki az előbbi táblázatot nézte, akkor látta, hogy 53 ezer tonna hulladékot ismertünk el, végül is 60 ezer, 61 ezer tonnát jelentettek be igényt a közszolgáltatók, ebből 53 ezer tonnát ismertünk el, abba a bizonyos 60 százalékba csak annyit számoltunk be. Az idei évben az a 94 darab szolgáltató 58.663 tonnát jelentett be, és további körülbelül 2 ezer tonnát a másik négy, tehát ha ezt összeadom, akkor ez egy 60 és 61 ezer tonna közötti igényt jelent. Azt gondolom, hogy miután körülbelül fele-harmadára esett a hiánypótlásoknak a száma az adatszolgáltatás kapcsán, tehát most nem fogunk 10 ezer tonnát csökkenteni az igényekből amiatt, hogy nem tudnak szabályosan igazolni hulladékkezelési mennyiséget a partnerek, tehát itt azt gondolom, hogy az 58, 59, 60 ezer tonnához jóval közelebb fogunk esni, mint tavaly. Szerintem ez komoly előrelépés még akkor is, ha lehet mondani, hogy a 600 ezer tonna a lakosság által megtermelt csomagolási hulladékhoz képest pitiáner mennyiség; örülünk, hogy most itt tartunk, és igen, nagyon súlyos átalakításra és fejlesztésre van szükségünk, ami folyamatban van, az előbb szó is volt róla.

Megpróbáltam felbontani régiókra is a mennyiségeket, sajnos lehet, hogy nem túl jól látszanak a számok. Gyakorlatilag eddig a pillanatig abból a bizonyos 58 ezer tonnához tartozó 2,86 milliárd forintos igényből 2,1 milliárd érkezett meg november végéig az OHÜ-höz, ez időarányos, mielőtt még valaki azt mondaná, hogy ez kevés. Hiszen utóelszámolás van és utókalkuláció, tehát időarányosan érkeztek meg az igények az OHÜ-höz, ehhez képest a teljesítésigazolás 1,3 milliárd forinton áll, a kifizetés 850 millió forinton.

Az eddig megérkezett körülbelül 41 ezer tonna hasznosítási igénynek az arányai nem meglepőek, papír: 49, üveg: 27, műanyag: 22, társított: 1, fém: 1 százalék, ez az előző évek adatainak megfelelő.

A közbeszerzési törvény alapján a különféle ipari gyűjtési és hasznosítási feladatok tekintetében a 64 darab partnerünk eddig majdnem 4 milliárd forint igényt terjesztett elő. Ez a teljes várható igénynek az 57,5-58,0 százaléka, ez megint időarányos, mielőtt még valaki azt mondaná, hogy ez túl kevés, hiszen az augusztusi-szeptemberi teljesítésekkig tudunk eddig a pillanatig kifizetésbe kerülni. Ebből a teljesítésigazolás azonban valóban még csak 32-33 százalék és a kifizetés 20 százalék. Egyrészt az, hogy 1 milliárd forintot számlában nem küldenek meg nekünk, én ezzel nem tudok mit kezdeni, tehát miközben azt mondja valaki, hogy közszolgáltatók. Az előbb látszott, hogy vagy 400 millió forint igényt, amit már leigazoltunk nekik, még mindig nem nyújtották be a számlát, tehát egyrészt mindenki azt mondja, hogy borzasztó rossz helyzetben van pénzügyileg; másrészt itt van nálunk másfél milliárd forint, amit kifizethetnénk holnap, ha valaki hozná már végre a számláját. És igen, teljesítésigazolásban szőrösszívűek vagyunk továbbra is, csak annak adunk, aki minden alátámasztó bizonylatot bead, és be is adják, tehát azt gondolom, hogy ha kérjük, akkor adják, csak sajnos még mindig nagyon kérni kell.

A hatósági feladatokkal kapcsolatban Makai Martina főosztályvezető asszony tájékoztatást adott, én egy pár adattal egészíteném ezt ki.

Az OHÜ mint hatósághoz beérkezett 95 kérelem, ez 7 276 000 lakos. Tehát nagyjából 73 százaléka a lakosságnak már a teljes kérelem, a teljes engedélyezés és a teljes működésképeség szükséges feltételei tekintetében eljutott az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökséghez, ebből az Ügynökség már 49 minősítő okiratot ki is bocsátott: 4 800 000 lakosra. Még mindig nem kaptunk meg kérelmet 1008 településre, ez 2,7 millió lakos, amellyel kapcsolatban el kell mondjam, hogy én egy kicsit korrigálnám a Makai Martina főosztályvezető asszony adatait. Ebben a pillanatban a főhatósághoz 104 vagy 105 darab engedély kiadása jelent meg a honlapon, amihez tartozóan valamivel több mint 9 millió lakos, akinek az engedélye már megvan. Egyébként is a 86 az a hozzánk beérkezett 95-tel nem lenne párban, hiszen hozzánk a 95 beérkezett az azt jelenti, hogy legalább annyi, vagy több kellett a főhatóság részéről kiadva legyen, és azt gondolom, hogy csak egy olyan körülbelül 300 település az, aki ebben a pillanatban kérdéses, hogy év végéig az engedélye rendeződik-e, vagy sem, de én azt gondolom és bízom benne, hogy rendeződni fog.

Na most, ami a hozzánk megérkezett igényeket illeti. Szerintem a minőségi szolgáltatást szükségtelennek gondolni az nem helyes; én azt gondolom, hogy a minőségi szolgáltatás az nagyon fontos ismérv a közigazgatás, az államigazgatás számára, szerintem ez egy nagyon előremutató lépés volt, hogy egy ilyen funkció lett beépítve a közszolgáltatók számára, máshol is lehet, hogy meg kéne fontolni az alkalmazását. És egyébként a közszolgáltatók részéről láthatóan – függően attól, hogy milyenek a tulajdoni viszonyok, tehát: A, B vagy C egyáltalán nincs, részlegesen, vagy teljes egészében többségi köztulajdonban van a szolgáltatásnak az infrastruktúrája – ez az A, B, C kategória megoszlik láthatóan nagyjából egyenlő arányban. Ehhez képest a minőségbiztosítás szempontjából döntő arányban vannak az I-es fokozat, tehát a legalacsonyabb igényt támogató közszolgáltatók, én ezt helyesnek tartom, hiszen jobb, ha először azonosítjuk a minőségi helyzetünket, a minőségállapotunkat, és miután felmértük a minőségi helyzetet, utána próbálunk meg

elindulni egy minőségfejlesztési ciklussal. Ezt tükrözik is az előterjesztett igények, hiszen az igényeknek a körülbelül 80 százaléka az a legelső, legalacsonyabb minőségi fokozatra terjed ki.

Nagyon röviden, pár szót szólva – külön slide nélkül – a társadalmi tudatformálásról. Az idei évben, illetve a tavalyi évben 6, illetve 7 nagyobb kampányt folytattunk le. Ehhez csak egyetlenegy kontrolladatot hadd mondjak el. 20 év alatt, tehát mielőtt ezeket a kampányokat elindítottuk volna, 1992 és 2012 között, összesen 45 darab ilyen kampány volt az országban. Tehát, ha ezt elosztom, ez évi 2-2,5 kampány volt, ehhez képest 6, illetve 7 kampányt tudunk most folytatni. Azt gondolom, hogy mindegyik nagy hatású volt, azt gondolom, hogy egy ilyen fokú átalakulás közben, hogy a szelektív hulladékgyűjtésnek a mértéke nem csökkent, hanem megmaradt, illetve nőtt, ez többek közt annak is köszönhető, hogy ezeket a kampányokat folytatjuk, és bízom benne, hogy lehetőségünk lesz ezt a továbbiakban még továbbfejleszteni.

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a szót, és ha bármilyen kérdés van, állok rendelkezésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen ügyvezető úrnak a tájékoztatást. Itt akkor most megállunk, és megnyitom a vitát. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki kérdést kíván feltenni fősztályvezető asszonyhoz vagy ügyvezető úrhoz, vagy pedig véleményt kíván megfogalmazni, javaslatot tenni. *(Nincs jelzés.)* Ilyen nincs. Akkor folytatjuk tovább.

Fősztályvezető asszony már, ugye, felvezette némileg, nem tudom kíván-e még a következő kérdéshez azon kívül szólni? Amennyiben nem, akkor megköszönöm, és dr. Buday Zsolt igazgató úrnak adok szót, és kérem igazgató urat is, hogy egy olyan 10-15 percben foglalja össze a tájékoztatóját.

Dr. Buday Zsolt igazgató (Észak-dunántúli KTVF) tájékoztatója

DR. BUDAY ZSOLT igazgató (Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség): Tisztelettel köszöntöm elnök asszonyt, a bizottság állandó tagjait és a meghívott vendégeket egyaránt. Engem Buday Zsoltnak hívnak, az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség igazgatója vagyok.

Fősztályvezető asszony álláspontjára szeretnék helyezkedni a tekintetben, és eleget téve így elnök asszony kérésének is, hogy próbálom a tájékoztatót rövidre fogni, így a kérdésekre talán több idő maradhat.

Szeretnék egyfajta átfogó képet adni az Almásfüzitőn folytatott tevékenységről, a timföldgyártás melléktermékéről, a vörösiszap-kazettákról, az ezekhez kapcsolódó környezetvédelmi hatósági engedélyekről, és végül szeretnék szólni a VII-es vörösiszap-tározón folytatott jelenlegi tevékenységről.

Maga a timföldgyártás számomra már történelmi időknek tekinthető, az 1950-es évekhez köthető. Mindenki számára ismert módon létesültek az 1950-es évek elején a timföldgyárhoz kapcsolódó kazetták. Sorrendben: I-es, II-es – Almásfüzitőtől Komárom irányába haladva mondom –, majd később a III-as, IV-es és a VI-os, és akkor itt fordulva, tehát Almásfüzitőtől Neszmély irányába létesült később a VII-es tároló, majd Neszmélyen a VIII-as.

Ugye, tehát közismert módon a timföldgyártásnak a mellékterméke a MAL Zrt.-nél is alkalmazott úgynevezett vizes technológiával kijuttatott vörösiszap. Röviden, nagyon a számokba nem szeretnék belemenni, csak rávilágítva a nagyságrendre. Az I-es, II-es tározó 11 hektár, a III-as tározó – 1970-es években épült – 20 hektár; a IV-es, V-ös tározó – szintén a '70-es évek – 12 hektár; VI-os tározó: 30 hektár, már a VII-es 76 hektár, összesen 17 millió köbméter vörösiszap található ezeken a kazettákon.

A környezetvédelmi hatósági engedélyekről, hiszen nyilvánvalóan rajtunk kívül több hatóság felügyeli, felügyelte a tározókon folytatott tevékenységet. Talán ez is mindenki számára ismert és elfogadott, hogy a rendszerváltás előtti időkben talán kevesebb figyelmet fordítottak a környezetvédelemre, mint manapság. Az első komoly említésre méltó engedély 1987-re tehető, az akkori Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Hatóság által kiadott I-es, VI-os kazettára vonatkozó engedély. Itt ugye, tekintve, hogy a timföldgyártás 1994-ig folyt a VII-es tározón, tehát itt a '87-es engedély nagyságrendileg az mondható, hogy az I-VI. kazettának a rekultivációját rendezte már.

Röviden a VII-es tározóról és az ott folytatott tevékenységről, hiszen, ugye, az Európai Bizottság eljárása és a mai bizottsági ülés szempontjából is a VII-es tározó számunkra a lényeg, az ezen folytatott tevékenység, hatósági engedélyezések. 2004-ből említenék egy teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálatot, és ennek eredményeképpen egy egységes környezethasználati engedéllyel egybekötött működési engedélyt. Majd ez, ugye, többször lett módosítva, kiegészítve – nagyon a részletekkel, iktatószámokkal és egyéb dolgokkal nem untatnám a tisztelt bizottságot –, egy komoly felülvizsgálata volt ennek az engedélynek 2010-ben. A 2010 áprilisában kiadott engedély a ma hatályos engedély, tehát ezen engedély alapján folytatja a Tatai Környezetvédelmi Zrt. a VII-es kazettán a tevékenységét. A tevékenység pedig magának a vörösiszap-tározónak a rekultivációjához kötött, tehát ha valakinek van helyismerete, és kimegy Almásfüzitőre, akkor az I-VI-os tározón egy beerdősült, cserjésedett, helyenként levendulamezőkkel ellátott vörösiszap-tározót talál, tehát egy gyönyörűen tájba illesztett módon megtörtént itt a rekultiváció, a VII-es tározón láthatunk vörösiszapot, és ugye itt van folyamatban mind a mai napig a rekultiváció.

Ezen, általam említett engedély alapján, a felügyelőség akkori vezetése R3 kódszámú hulladékhasznosításra adott engedélyt; ez, ugye, egy komposztálással történő biológiai átalakítási tevékenység. Ennek eredményeképpen előállít egy készterméket a TKV Zrt., és ezen késztermékkel kívánja lefedni, illetve fedi le ténylegesen is a vörösiszap-tározót.

Maga a tevékenység röviden. Igazából a kiadott hulladékkezelési engedély birtokában meghatározott veszélyességi jellemzőjű és EWC-kódszámmal rendelkező veszélyes és nem veszélyes hulladékok kerülhetnek be a vörösiszap-kazettán található kezelőtérre. Ez a kezelőtér egy megfelelő műszaki védelemmel ellátott kezelőtér, itt folyik maga a komposztálási tevékenység. A komposztálási tevékenység eredményeképpen az anyagnak a veszélyességi jellemzője az engedélyben meghatározott mértékig csökken, és amennyiben a megfelelő paraméterekre elérte az engedélyben kívánt és jogszabályok szerint megadott határértéket, akkor terítésre kerülhet. Nagyjából ennyit a tevékenységről. Tekintve, hogy – ahogy főosztályvezető asszony is említette – az EU pilottal kapcsolatos tárcaálláspont a mai napig még nem alakult ki, így ezzel kapcsolatban különösebb találgatásokba, hogy hogy alakul a jövő, nem bocsátkoznék.

Egy dolgot szeretnék kiemelni. A sajtóban tévesen és több helyről találkoztam azzal a kérdéssel, hogy egyedi határérték lett megállapítva az almásfüzitői tározóknak a monitoringkutjaira. Ilyen egyedi határérték tárgyában született határozat a felügyelőség korábbi vezetése által valóban kiadásra került, azonban a Reflex társadalmi szervezet ezt a határozatot megfellebbezte, majd az Országos Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség felügyelőségünket új eljárás lefolytatására utasította. Ennek megfelelően az új eljárás a felügyelőségen megindult, viszont a TKV Zrt. az egyedi határérték megállapítására vonatkozó kérelmét visszavonta, tehát jogerős határozat soha nem született, és jogerős határozatban kiadott egyedi határérték nincs a kutakra. Ennek megfelelően viszont – és ezt természetesen elmondom és kommunikálom bárhol, bármikor, bárkinek – valóban, tehát a monitoringkutaknál bizonyos komponensek vonatkozásában vízszennyezettségi határérték fölötti értékeket találtunk, ennek megfelelően egy tényfeltárást indítottam, egy tényfeltárási kötelezés került kiadásra 2013 májusában. Ezen határozat 2013. június 6-án

emelkedett jogerőre, 180 napos teljesítési határidővel a TKV Zrt.-nek; a 180 nap december 6-án telt le, időben be is érkezett a tényfeltárási dokumentáció a felügyelőségre, ennek elbírálása most jelenleg folyamatban van.

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr. Most pedig Farkas Béla környezetvédelmi igazgató úrnak adok szót a Tatai Környezetvédelmi Zrt. részéről.

Parancsoljon, igazgató úr!

Farkas Béla környezetvédelmi igazgató (Tatai Környezetvédelmi Zrt.) prezentációja

FARKAS BÉLA (Tatai Környezetvédelmi Zrt.): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Fenntartható fejlődés bizottság! Köszönjük, hogy immár harmadik alkalommal állhatunk a parlament szakbizottsága előtt, és ismételten bemutathatjuk a tározón végzett tevékenységünket. Reméljük, hogy a prezentáció teljes körűen választ ad az összes felvetődött kérdésre.

Fontos tisztázni, a felügyelőség igazgatója részletesen bemutatta, hogy hogyan és mikor került oda a vörösiszap Almásfüzitőre. A vörösiszap a timföldgyár tevékenységeként került oda, nem pedig a Tatai Környezetvédelmi Zrt. tevékenysége során, és az okozott talajvízszennyezés is a timföldgyár tevékenységéből származik. '51-ben indult a gyár termelése, 30 éve nem helyeztek ki az almásfüzitői vörösiszap-tározókra iszapot, ez az iszap időközben megszilárdult, 24 tonnás gépekkel is járható, ez többször megjelent több helyen a médiában, teljesen biztonságos. Ennek a tározótérnek, ennek a 170 hektárnak a lefedését vállalta a cégünk, és a porzásmentesítést végzi a mai napig.

Korábban ez a kiporzó vörösiszap-tározó hazánk egyik legnagyobb légszennyező forrása volt. 172 hektáros terület, 17 millió tonna vörösiszap, óhatatlanul van környezeti hatása. A mi feladatunk ennek a környezeti hatásnak a csökkentése és a tározótereknek a tájba illesztése. Itt látható egy kép, hogy hogyan nézett ki egészen a '90-es évek közepéig a tározó és a környezete, a hatásterület 20 kilométeres távolságban is érezhető volt – a vörösiszap kiporzása. Ezzel a közel 30 éves tevékenységgel, amit itt végeztünk, jelentős környezeti eredményeket sikerült elérnünk. Látható, hogy hogy néz ki a vörösiszap-tározó jelen pillanatban egy nyári napon.

Ki kell emelni itt az élővilág látványos fejlődését is, amire különösen büszkék vagyunk, hogy a tározó melletti pataokban megjelentek a hódok, és nagyon sok madár is megfigyelhető: gémekek, kócsagok rendszeren látogatják a rekultivált tájba illesztett tározótereket.

Hogyan került a Tatai Zrt. Almásfüzitőre? A timföldgyár mint állami vállalat, hátrahagyta ezt a jelentős környezetvédelmi problémát, amit valakinek meg kellett oldani. Több eredménytelen rekultivációs kísérlete is volt magának a timföldgyárnak, és '86-tól kezdődött meg az a technológia, ami jelenleg is eredményesen üzemel Almásfüzitőn, 9 engedélyezési eljárás zajlott le ennek kapcsán. Az összterület 80 százaléka fedett már, ahogy látják is, és amire különösen büszkék vagyunk, hogy a szálló por mennyisége 97 százalékkal csökkent a tevékenységünk eredményeképpen, és messze-messze határérték alatti jelen pillanatban. A talajvíz szennyezettségére mutatnék egy grafikont. Ez az egyik monitoringkút arzénkoncentrációjának csökkenése, ez egy 10 éves időtávlat, de maguk a monitoringeredmények már a '80-as évektől rendelkezésre állnak; itt jól látható az arzénkoncentráció csökkenése, ez közvetlenül a VII-es tározó tövében lévő monitoringkút egyik jellemző adata.

Vannak olyan komponensek, amik teljesen eltűntek időközben a talajvízből. Jelenleg 6 kazettánk teljesen tájba illesztett, a VII-es tározón dolgozunk, ez is porzásmentesített, a

célunk, hogy minél előbb ilyen állapotba hozzuk azt a kazettát is, és visszaadhassuk a természetnek.

Amit fontos még elmondani ezzel kapcsolatban, hogy a timföldgyár által okozott környezetszennyezés állami kárfelelősségbe tartozna, jelen pillanatban ezzel a tevékenységgel, amit a Tatai Környezetvédelmi Zrt. végez, az adófizetőknek egyetlen fillérjébe sem kerül ez a munka, és az eredményét mindenki élvezheti.

Beszélnék egy kicsit a kötelezettségszegési eljárásról, amiért itt vagyunk, ahogy mi látjuk. A 2010-es kolontári vörösiszap-katasztrófa után, az elsőéves évfordulóján ennek, ahol a médiában meg kellett volna már jelennie annak a jelentős civil és kormányzati összefogásnak és annak az elvégzett iradatlan mértékű munkának és eredményeknek, amiket a helyreállítás érdekében végeztek a szereplők, ehelyett a Greenpeace általi pánikkeltés volt az összes médiában azokban a napokban, amikkel mi találkoztunk. Meghamisított információk alapján próbáltak pánikot kelteni, és a kolontárinál lényegesen nagyobb katasztrófát vizionáltak az almásfüzitői vörösiszap-tározókon. Ezután a cégünket az összes létező hatóságnál feljelentették. A hatósági vizsgálatokat lefolytatták, visszautasította az összes hatóság: rendőrség és ügyészség is ezeket a vádakot, majd azután a Greenpeace Magyarországot jelentette fel az Európai Uniónál. Eközben a külföldi neves lapokban folyamatosan lejárató kampányokat folytattak a cégünk tevékenysége ellen.

Fontos még megemlíteni az idei júniusi nagy árvizet, ennek az évtizednek, vagy talán az évszázadnak a legeslegnagyobb árvizét, ahol szintén több pánikkeltő cikk jelent meg, elsősorban külföldi lapokban, francia újságokban, ahol azt vizionálták, hogy a Duna el fogja önteni a tározóteret, a gátak összeomolnak, és a vörösiszap a Fekete-tengerbe fog folyni. Ez természetesen nem valósult meg, hiszen ezek a gátak a magyarországi Duna-szakasz legerősebb gátjai, és minden sérülés nélkül állták ezt az erőpróbát is. Majd ezután találkoztunk, most 2013 novemberében, a kötelezettségszegési eljárás szintén médiában történt megjelenésével.

Hatósági reakciókról beszélnék, főleg a Kolontár utáni események kapcsán, ahol számos soron kívüli ellenőrzésre került sor, új hatóságok is beléptek, új feladatkörök, új jogszabályok keletkeztek, az összes zagytarozót és komolyabb ipari létesítményt részletesen felülvizsgálták, átvilágították. Ez alól az almásfüzitői vörösiszap-tározó sem volt kivétel, sőt talán erre esett a legnagyobb figyelem az összes hatóság által. A bányakapitányság is belépett is szereplőként mint felügyeleti hatóság, a vízügyi igazgatóság, az ÁNTSZ is számtalan vizsgálatot és ellenőrzést hajtott végre, ahogy látható, 14 hatóság 62 vizsgálatát jelentette 3 év lefolyása alatt. Ezek a vizsgálatok kivétel nélkül mindent rendben találtak Almásfüzitőn. Két parlamenti bizottság is járt közben Almásfüzitőn tájékozódni, és ők is mindent rendben találtak, több kollégával személyesen találkoztam kint a tározón.

Mi is ennek a kötelezettségszegési eljárásnak a tárgya? Nem tárgya a Tatai Környezetvédelmi Zrt. hulladékkezelési technológiája és gyakorlata, a kötelezettségszegési eljárásnak a tárgya a magyar állam jogalkalmazása a környezetvédelmi jogszabályok tekintetében, ezt fontos leszögezni. Korábban mi felajánlottuk az együttműködésünket, és meghívtuk az uniós szakértőket, erre azonban semmilyen reagálás nem érkezett az Unió semelyik bizottsága részéről, a kötelezettségszegési eljárásról is a médiából értesültünk.

A bizottság egyik tagjának nyilatkozata alapján négy felvetés jelent meg. Ez a négy felvetés itt látható, egyenként kívánok ezekre az állításokra reagálni. Az első: az elmaradt hatásvizsgálat. Hiányolják az élőhelyekről szóló irányelv által megkövetelt hatásvizsgálatot. Azt fontos megjegyezni, hogy meglévő tevékenységről nem lehet hatásvizsgálatot végezni, hanem felülvizsgálatot kell végezni a hatályos jogszabályok alapján. Ahogy Buday úr is elmondta, többször is történt felülvizsgálat az EU-jogszabályok keretében, annak megfelelően. Ezek a vizsgálatok megtörténtek. A hatásvizsgálat és a felülvizsgálat között az a

lényeges különbség, hogy a felülvizsgálat már meglévő, tényleges hatásokat tud vizsgálni, tehát lényegesen szigorúbb tud lenni, mint egy egyszerű hatásvizsgálat.

A Natura 2000-es területek érintettsége visszatérő téma. Kritizálják, hogy a tározó Natura 2000 területen fekszik. Ezek a tározók nem fekszenek Natura 2000-es területen és közvetlenül nem is határosak azzal. A Natura 2000-es területekre való hatás egyértelműen pozitív azáltal, hogy a tározók kiporzása az elmúlt évtizedekben jelentősen csökken; ezt az engedély egyébként le is szögezi, és ennek a vizsgálatát is.

A veszélyes hulladékok keverésének tilalma. Feltételezik a veszélyes hulladékok keverése uniós tilalmának megszegését. Az Unió tagállamok hatáskörébe utalja a hulladékok keverésének szabályozását, nem tiltja, hanem feltételekhez és engedélyhez köti azt. A magyar jogi szabályozás egyértelműen engedélyt ad a környezetvédelmi hatóság feljogosításával, a veszélyes hulladékok ilyen hulladékgyűjtési tevékenységének folytatására.

A környezet és az egészség megóvása. Véleményük szerint a környezet és az egészség megóvására vonatkozó uniós előírások nem érvényesülnek. Felvetődött, hogy nincs BAT, az Európai Unióban érvényes BAT a vörösiszap-tározók lefedésére, ez sajnos így van. Az engedélyezési eljárásban ez egy egységes környezethasználati engedély, kötelező elem vizsgálni a tevékenység összevetését a BAT-tal, illetve, ha van, akkor BREF dokumentumokkal. Mivel nincs az Uniónak a BAT-listájában vörösiszaptározó-lefedés, ezért részletesen kell vizsgálni a követelményrendszer szerinti megfelelést, ez a vizsgálat megtörtént.

Nem megfelelő a kategorizálás. Kritika, hogy a hulladékkezelési tevékenységet nem megfelelően kategorizálták. A mi engedélyünk hulladékhasznosításra szól. Nagyon fontos, és itt szeretném szó szerint idézni a jogszabályt, az R3-as kategória: „oldószerként nem használható szerves anyagok visszanyerése, regenerálása, beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási műveleteket is”. A mi tevékenységünk biológiai átalakítási művelet. Fontos, erre vonatkozik az engedély, ezt azért fontos leszögezni, hogy ne adjon alapot félremagyarázásokra, úgy gondoljuk, hogy a kategorizálás teljes mértékben megfelelő.

Fontos elmondani még, hogy az a hulladék, ami beérkezik a hulladékkezelő telephelyünkre, egy szigorú kezelésen esik át. A kezelés eredményeképpen létrejövő mesterséges talaj, amit fedőréteggént használunk, már nem hulladék, kikerül a hulladékkörből a megfelelő ellenőrzések során, és használható a vörösiszap-tározók lefedésére; de engedélyünk van, hogy máshol is akár felhasználhatnánk talajjavító anyagként, semmilyen veszélyességi jellemzővel nem bír ez az anyag a kezelés végén.

Fontos célunk, hogy a közösségi jogba ütközőnek vélt körülményeket tisztázzuk. Elhangzott, hogy két hónap áll rendelkezésre az ügyben, hogy az Uniónak választ küldjön Magyarország; mindenben állunk rendelkezésre, az összes magyarországi és uniós szervnek, szívesen szolgáltatunk bármilyen információt, és segítjük a munkájukat.

Nagyon fontos, hogy a vörösiszap-tározó tájba illesztése befejeződjön az utolsó, VII-es kazetta esetében. A vörösiszap stratégiai nyersanyagforrás, amelyet meg kell őrizni a jövő számára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen igazgató úrnak a tájékoztatást. Tisztelt Képviselőtársaim! Akik még részt vesznek az ülésen, kérdezem önöket, hogy kívánnak-e kérdést intézni, illetőleg véleményt formálni.

Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm. Egy-két tisztázó kérdést, mert próbáltam figyelni, de nem derült ki számomra, hogy az I-VI-os kazettánál is van-e monitoringozása a talaj további szennyezéssel kapcsolatban, vagy csak a VII-esnél van.

FARKAS BÉLA (Tatai Környezetvédelmi Zrt.): Az összes kazettára vonatkozó a monitoringkutak és adatok.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): És ez az adatsor, ahol az arzén csökkent, ez csak a VII-es egyik kútja.

FARKAS BÉLA (Tatai Környezetvédelmi Zrt.): Ez egy kiragadott példa volt.

ELNÖK: Kérem, önöket, hogy engem ne hagyjanak ki ebből a beszélgetésből, ha lehet. Szerintem gyűjtsük össze a kérdéseket, és akkor majd igazgató úr egyben megválaszolja őket. Képviselő úr, akkor egyben tegyük fel a kérdéseket.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Melyik az az anyagösszetétel, ami miatt el kellett egy tényfeltárást rendelni, és ez mire vonatkozik? Hogy mire vonatkozott a tényfeltárást, azt tudjuk, de hogy melyik kazettánál merült fel ennek a tényfeltárásnak a szükségessége, és milyen veszélyes anyagok kerültek kimutatásra, ami a határértéket túllépte.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e más? Érdekes helyzetben vagyunk. Szilágyi László képviselő úrnak a hozzászólási lehetőségét meg kell hogy szavazzam a bizottsággal. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy hozzájárulnak-e, bár nem határozatképes a bizottságunk, hogy képviselő úr szóljon.

Szerintem támogassuk a képviselő úr megszólalását, úgyhogy Szilágyi László képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI LÁSZLÓ (független): Nagyon szépen köszönöm. Külön köszönöm, hogy a határozatképeség ellenére is hozzájárulnak ahhoz, hogy megszólalhatok, nem mindig volt így ebben a bizottságban, úgyhogy nagyon hálás vagyok.

Nem a vörösiszapról van szó itt, tehát ez teljesen világos kéne hogy legyen mindenki számára, hogy ez a vörösiszap ott van, ezt onnan soha senki nem fogja megmozdítani, én azt gondolom, nincs az az eljárás, nincs az az akarat, nincs az a pénz, amiből azt onnan el lehetne hozni. Nagyon nyugodtak nem lehetünk, bár én is voltam a helyszínen, láttam, hogy árvízvédelmi, katasztrófavédelmi erőfeszítések ott történtek, és közvetlen veszély nincsen, hogy ez a vörösiszap onnan megmozdul, de nem erről van szó. Ez a vörösiszap akkor fog onnan megmozdulni, ha egyszer lesz egy olyan technológia, ami rentábilisan feldolgozza és kinyeri belőle azokat a kincseket, amik abban vannak, tehát ha újra valamilyen nyersanyagforrásként tudjuk majd hasznosítani.

És igaza van igazgató úrnak abban, hogy egy stratégiai kincs, és hogy egyszer azt majd meglévő technológia mellett hasznosítani fogják; már csak ezért is fontos lenne, hogy ott a tetejére ne hordjunk rá mindenféle olyan dolgot, ami esetleg a vörösiszapot is elszennyezheti, tehát ez is egy szempont, azt gondolom.

A legfontosabb, hogy a kiporzásmentesítés minél hamarabb befejeződjön – erre van szerintem felhatalmazása igazából a cégnek –, és emellett van egy másik szempont, hogy az ivóvízbázisunkat minden eszközzel megvédjük. Most az a kérdés, hogy veszélyben van-e az ivóvízbázis, ez foglalkoztatja az embereket nemcsak ott a környéken, hanem Süttőtől Esztergomig, akik ott a Duna mentén laknak, mindenkit. Ha a kiporzásmentesítésen lenne a fókusz, akkor a meglévő területet, én azt gondolom, hogy néhány hét alatt be lehetne fedni inert hulladékokkal, és akkor nem vinnénk oda egyéb veszélyforrásokat, és azt gondolom, hogy nem lenne az a fajta környezetvédelmi és jogi vita, ami elindult a kötelezettségszegési eljárás során. Tehát én azt gondolom, hogy a kiporzásmentesítést minél hamarabb be kellene

fejezni, én nagyon méltányolom azt az erőfeszítést, hogy a kazettáknak a döntő részét már lefedték és rekultiválták, és legalább ilyen típusú veszélyforrás nincsen, ezt minél hamarabb be kell fejezni, és nem 80 százalékos lefedettséget, hanem százszázalékos lefedettséget kell elérni.

A másik az, hogy én azt gondolom, ha ez a cél, akkor nem hiszem, hogy az lenne a feladat, hogy újra veszélyes anyagokat viszünk oda, és akkor ott ezt bármilyen körmönfont és tudományosan alátámasztott feldolgozással mesterséges talajjal alakítjuk, én ezeket olvastam, ismerem, a technológiát láttam is. Azt gondolom, hogy a vita ezen van, hogy ez megtehető-e, hogy kiadható volt-e az az engedély 2010-ben, ami alapján ez a tevékenység most folyik. Én azt gondolom, hogy a probléma ebből van, és ha ezt a problémát most meg akarnánk oldani, akkor az lenne szerintem a feladat, hogy inert hulladékkal a kiporzásmentesítést minél hamarabb tegyék meg, és ezt a fajta veszélyesnek mondható és vitatott tevékenységet ott fejezzék be, azt gondolom, hogy ez tenne jót mindenkinek ott a környéken.

És a másik probléma, hogy az ivóvízbázis védelméért mindent meg kell tenni, és én kérdéseket is intéztem a felügyelőséghez, remélem, megkapták, és gondolom, hogy majd fognak rá kimerítően válaszolni. A kérdéseim nagy része arról szól, hogy mennyire tudjuk kizárni azt, hogy valaha megjelenik az ivóvízbázisban az az anyag, amit a vállalat oda hord akár feldolgozatlan, akár feldolgozott formában. A jelenlegi tudomásom szerint ezek az anyagok nem jelentek meg a figyelőkutakban, sem az ivóvízbázist nem szennyezték el, de kérdés, hogy kizárható-e az, hogy valamikor 15-20 év – mit tudom én, hány év – múlva, ez ott megjelenjen. Ezeket a kockázatokat kell nekünk kizárni, még hozzá megnyugtatóan, és olyan módon, hogy azok is megnyugodjanak, akik ott élnek, és laikusként figyelik ezt a tevékenységet.

Önök megszüntették a kiporzásnak nagyon nagy részét, és ezzel nagyon nagy szolgálatot tettek az ott élő polgároknak. Ne álljunk itt meg, hanem zárjuk ki minden lehetőségét annak, hogy az ivóvízbázis elszennyeződjön. Az ivóvízbázis elszennyeződhet a vörösiszaptól is, hiszen ez a tározó kommunikál a Dunával, a Duna vízállásának megfelelően ide vagy oda folyik anyagáramlás, vízáramlás, kioldás, én magam is láttam extrém alacsony vízállásnál, hogy milyen színű anyagok jönnek ott alulról a Dunába, mérés is történt, nyilván nem akkreditált mérés, nem hatósági eljárást megalapozó mérések történtek. De én azt hiszem, az lenne a megnyugtató az ott élő emberek számára, ha a monitoringrendszerünk sokkal kiterjedtebb lenne, sokkal megalapozottabb lenne, gyakoribb lenne, és ezeknek a kommunikációja is mindig megtörténne. Én azt gondolom, hogy ebben a helyzetben ezt kellene elérni, és ezt el is kell érni, hiszen az emberek ezt igénylik. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel lezárom a megszólalások körét, és reagálásokra biztosítok lehetőséget. Nem tudom, igazgató úr kíván-e röviden reagálni; kérem, hogy röviden tegye meg.

Dr. Buday Zsolt igazgató (Észak-dunántúli KTVF) viszonzválasza

DR. BUDAY ZSOLT igazgató (Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség): Igen. Aradszki képviselő úrnak röviden válaszol. Tehát maga a szennyezés a teljes monitoringhálózathoz köthető, nem a VII-es kazettához, tehát ez némileg megerősíti a TKV képviselői által elmondottakat, hogy tehát nem kifejezetten a VII-es kazettához kapcsolódó monitoringkútban látjuk ezeket az eredményeket, hanem a tíz monitoringkútból álló monitoringrendszer összességében.

Nagyon nem mennék bele a komponensekbe, itt az arzént emelte ki a TKV képviselője, és jellemzően arzén, fajlagos elektromos vezetőképesség, nátrium, tehát ezek a fő komponensek.

Válaszolva Szilágyi képviselő úrnak a kérdésére. Természetesen a kérdéseket megkapta a felügyelőség, november 28-án érkezettük, és természetes módon a 30 napos ügyintézési határidőnkön belül választ is fogunk adni – ígérem, igyekszünk a 30 napot nem maximálisan kihasználni.

Fontos dolognak tartom kiemelni, és itt mind a két képviselő úrnak egyben adnék választ. Az, hogy egy monitoringkútban látunk egy szennyező komponenst, az nem azt jelenti, hogy a vízbázist elszennyezzük vagy elszennyeztük, tehát azért itt óriási különbség van egy vörösiszap-tározó tövébe telepített monitoring-kút és, mondjuk, a legközelebbi ivóvízkút: Nyergesújfalun, Táton és Esztergomban. Ezeket a vízkivételi helyeket emelném ki, amelyek jelentős távolságra vannak a vörösiszap-tározótól, és nemcsak, hogy ivóvíz-minőségi határértékeket meghaladóan nem talált ott az ÁNTSZ szennyezést, ezt szeretném kiemelni. Ugye, az ivóvíz vonatkozásában a kormányhivatal népegészségügyi szakigazgatási szerve jár el mint illetékes hatóság, ő tudja egyébként megtiltani, ha adott esetben ivóvíz-határértékeknek nem megfelelő komponensekkel találkozánk, a környezetvédelmi hatóság részéről. A B szennyezettségi határérték az, ami számításba jöhet, se Nyergesújfalun, se Táton, se Esztergomban ilyen határérték fölötti túllépést nem találtunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Igazgató urat illeti a szó!

Farkas Béla igazgató (TKV Zrt.) viszonzása

FARKAS BÉLA igazgató (Tatai Környezetvédelmi Zrt.): Köszönöm szépen. Röviden reagálnék a monitoringkutakra, illetve a talajvíz állapotára vonatkozóan.

A felülvizsgálat célja az, hogy egyértelműen elkülönítse a tényleges hatásokat és az okozó tényezőket. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy több monitoringkutunk más tevékenységeket is figyel, észlel, illetve más területén van, például a timföldgyárban, ahol más tevékenységek is folynak. Van olyan kút, ahol ásványolaj-szennyezés van, TPH-szennyezésnek hívják, egy egykori pakuratóról mellett a vörösiszap-tározótól körülbelül 500 méter távolságra felvízi oldalon, nyilván ezzel nagyon nehéz bármit modellezni. A felülvizsgálatnak ez is tárgya, hogy egyértelműen azonosítsa a kutakat, illetve az új kutakat a vízjogi engedélyezési eljárás során be tudjuk építeni a monitoringrendszerbe, és ezt az engedélyt így módosítani tudják. Egyébként a távlati vízbázis kijelölésnél a 2000-es évek elején figyelembe vették a tározókat, és az okozott talajvízszennyezést, tehát más vízbázisok nincsenek veszélyeztetve a környéken, Almásfüzitő pedig rétegvízből nyeri az ivóvizét.

A másik felvetés, Szilágyi képviselő úr felvetésénél – örülök, hogy ebben a sorrendben jöttek a felvetések –, úgy gondolom, hogy pont ez a lényeg, hogy a hisztériakeltés is azon alapul, hogy ezt a két ténytet nagyon könnyen össze lehet gyúrni, hogy van egy múltban okozott 50 éves szennyezés, és van egy tevékenység, ezeket egyértelműen el kell különíteni, ebben egyetértünk. Nagyon fontos azt is elmondani – örülök, hogy az is elhangzott –, hogy ez a tevékenység tudományosan alátámasztott tényeken alapul, 30 éves vizsgálati sorok vannak mind nálunk, mind az ellenőrző hatóságoknál, ezek is tények.

Nagyon fontos azt is kijelenteni, hogy az a fedőréteg, amivel lefedjük ezt a 172 hektárt, ez egy óriási nagy terület – ez nagyobb, mint egy budapesti kerület –, azt nagyon nehéz beszerezni bárhol is ilyen idő alatt. Volt egy rövid filmünk, csak az idő rövidsége miatt nem hoztuk el, hogy érzékelhető legyen, hogy mekkora volumenű ez az elvégzett feladat.

Az az anyag, amit mi a tározó felszínére helyezünk, az már nem rendelkezik semmilyen veszélyességi jellemzővel, ez elhangzott Buday úrtól is, hogy az ellenőrzés, illetve a technológia is arra irányul, hogy ezek a szennyező komponensek lecsökkenjenek, ez a

tevékenység célja. A fedőréteg meghatározott jogszabály kibocsátási határértékekkel, koncentrációkkal rendelkezik, ez ellenőrizhető, vizsgálható, folyamatosan vizsgálják is.

A monitoringkutak tekintetében egyébként mi kezdeményeztünk bővítést két új kút tekintetében, de pont az említett Reflex egyesület fellebbezte meg az eljárást, ez meg is szűnt, ez az eljárásunk újrakezdődött.

Felvetődött az, hogy inert hulladékkal le lehetne fedni a tározót. Most csak egy rövid fejszámolást végeztem itt. Körülbelül hétszázezer, egymillió tonna inert hulladékra lenne szükség; ha ez rendelkezésre áll, akkor nyilván a lefedést el tudjuk végezni. Azt fontos leszögezni, hogy ez a tározó porzásmentesített, attól függetlenül, hogy nincs a teljes felület lefedve. A mérések alapján ez a feltétel, illetve ez a feladat teljesül, nyilván a tájba illesztéshez szükséges, hogy az utolsó részlet is ezzel a mesterséges talajjal le legyen fedve és növényzettel be legyen telepítve, ez elég nagy mennyiség, másfél méteres rétegvastagságot kell biztosítani a tározón.

És az inert hulladékra visszatérve. Még ennek a fedőrétegnek vagy mesterséges talajnak, ami a technológia eredményeképpen képződik, több funkciót is el kell látnia egyidejűleg. Egyrészt biztosítani kell, hogy ne legyen kiporzás a tározón; másrészt biztosítani kell, hogy a növényzetnek megfelelő élettér és tápanyag legyen, és ennek a másfél méteres rétegvastagságnak a vízháztartást is egyensúlyban kell tartani a tározó területén. Nyilván erre az inert hulladékok, bármilyen inert hulladék is, így önmagában ledarálva vagy bármilyen kezeléssel, nem képesek, illetve a tevékenység sem, engedély sem adható ilyen jellegű tevékenységre jelen pillanatban a hatályos jogszabályok szerint. A hétszázezer és egymillió tonna közötti mennyiség elég nagy mennyiség inert hulladékok tekintetében, tekintve a gazdasági válságot, ezek jellemzően építési-bontási hulladékból szoktak adódni.

Vízbázisra vonatkozóan nem tudom, hogy maradt-e még nyitva bármilyen kérdés, vagy mindenre sikerült-e választ adnom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, igazgató úr.

Főosztályvezető asszony, nem tudom, kíván-e reagálni bármire? *(Makai Martina főosztályvezető asszony jelzi, hogy nem.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Kedves meghívott Vendégeink! Egyrészt szeretném megköszönni önöknek a tájékoztatást, nyilván azzal együtt, amit főosztályvezető asszony is mondott, hogy kormányzati álláspont kialakítására az eljárás tekintetében január végéig kerül sor; így én a bizottság nevében azt kérem főosztályvezető asszonytól, hogy ha elkészült ez, akkor kérem, hogy a bizottságunknak küldjék meg tájékoztatásul azt az anyagot, ami a kormányzati álláspontot jelenti.

Ugyanakkor kérném azt is, hogy a felügyelőségi igazgató úr, amennyiben Szilágyi László képviselőtársam számára feltett kérdésekre az írásos választ elküldte, úgy azt kérem szintén, hogy a bizottságunk számára is küldje meg azért, hogy képviselőtársaimat erről tájékoztatni tudjuk.

Köszönöm szépen önöknek, ezt a napirendi pontot is lezárjuk.

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Egyebekben nekem nincs más dolgom, mint az, hogy elköszönjek önöktől, tekintettel arra is, hogy várhatóan ezen az őszi ülészen több bizottsági ülésünk nem lesz.

Kívánok mindannyiuknak áldott ünnepet, családtagjaiknak is. Kívánok valamennyi munkatársunknak, résztvevőknek, vendégeinknek szintén áldott karácsonyt, és kívánom azt, hogy sokkal kevesebb fenntarthatósági és környezeti problémákkal küzdjünk a 2014-es esztendőben.

És igazgató úrnak is mondom, mivel úgy tűnik, és általában azt halljuk, hogy a válságnak vége, remélem, hogy ennek az örvén sok minden más is meg fog számunkra oldódni.

Kívánok önöknek minden jót, és köszönöm szépen, hogy megjelentek a bizottság előtt. Áldott ünnepet! Viszontlátásra a jövő esztendőben.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 50 perc)

Dr. Turi-Kovács Béla
a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné